

Poslání a význam myslivosti v současnosti

Aby bylo možno charakterizovat současné poslání myslivosti, musíme si uvědomit, jaký je historický vývoj tzv. kulturní krajiny. Kulturní krajina byla vytvořena dlouhodobým působením člověka, který původní přírodní krajinu ovlivňoval podle svých potřeb, až se z ní stala v převážné míře krajina obhospodařovaná. V ní pak extenzivně využíval původní druhy rostlin a živočichů. Dalším vývojem se krajina změnila na obdělávanou, kde se intenzivním způsobem pěstovaly a chovaly též ve větší míře nepůvodní rostliny a živočichové. Původní ekosystémy se tak staly vzácností.

Pro naši současnost je typickou krajinnou formou příměstská krajina, která nabývá na stále větší důležitosti. Z tohoto základu vyplývají další důsledky, a to zejména radikální změna životního prostředí pro volně žijící zvěř, a dále určité odcizení a ztráta vztahu k přírodě u lidí, kteří své ekonomické zájmy nadřazují nad přírodní vazby, pochody a zákony. To se pak odráží též v jejich názoru na myslivost jako tradiční střeoevropskou formu hospodaření se zvěří. Veřejnost, jak laická, tak částečně i odborná, není ochotna připustit naši odpovědnost za existenci zvěře a za zajištění řádného hospodaření s ní, kterou na sebe člověk vzal tím, že se kdysi dávno rozhodl obdělávat krajinu.

Tato zodpovědnost v současnosti leží také na vlastnících honebních pozemků. Právě oni svou hospodářskou činností změnili ráz krajiny a v důsledku toho došlo k vyhubení některých živočišných druhů a naopak k vytvoření podmínek pro rozmnožování jiných. Jako příklad lze uvést černou zvěř (divoké prase). Je jasné, že při její reprodukční schopnosti a neexistenci přirozených nepřátel by došlo k nepředstavitelnému nárůstu jejich početních stavů v případě, že by se přestala lovit. Důsledkem by byl jednak úplný zánik drobné zvěře v dané lokalitě a na druhé straně obrovské škody na zemědělských plodinách. Pro lepší představu – jarní kmenové stavy černé zvěře jsou cca 45 000 kusů. V případě průměrného přírůstku 3,5 selete na bachyni by jen v dalším roce došlo k nárůstu kmenových stavů o 60 000 kusů. Kdyby uvedeným tempem rostly stavy černé zvěře, dříve či později by se vyskytl mor prasat, který by tuto přemnoženou populaci utlumil, ovšem se značným nebezpečím přenosu do chovu domácích prasat a s tím spojenou veterinární katastrofou. Tlumení lišek jako nejčastějšího nositele nebezpečné vztekliny je pochopitelné. Dalším příkladem je jelení zvěř, která při přemnožení způsobuje značné škody na lesních porostech.

Je proto paradoxní, že veřejnost neznalá věci kritizuje myslivce, že zabíjejí živé tvory, a na druhé straně vlastníci polních a lesních pozemků je kritizují, že zvěře nezabíjí více. Musíme si uvědomit, že dle legislativy je zvěř přírodním bohatstvím a lesy jsou národním bohatstvím. Je proto třeba, aby v rámci zákonem daných pravidel bylo hospodařeno v souladu s oběma. Myslivost je oborem lidské činnosti, který prošel dlouhým vývojem od extenzivního lovu přes pochopení nutnosti ochrany zvěře a péče o ni, až po odbornou náročnou činnost v oblasti záchrany ohrožených druhů a regulaci početních stavů těch druhů zvěře, které nalézají v naší současné krajině vhodné reprodukční podmínky.

Protože v měsících listopadu a prosinci budou probíhat v honitbě Zdiby – Klecany hony na drobnou zvěř, prosím obyvatele zmíněných obcí včetně k.ú.obce Větrušice o pochopení, abychom se vyhnuli zbytečným konfliktům.

Pavel Sobotka
Předseda MS Zdiby Klecany

